

Sygn. akt V KK 512/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **M. B.**, **K. C.** i **S. W.**

skazanych z art. 291 § 1 k.k. i innych.

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2023 r. w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosków: obrońcy skazanego **M. B.** oraz obrońcy skazanych **K. C.** i **S. W.**

w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z 8 czerwca 2022 r., sygn. IV Ka 410/22,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z 22 lutego 2022 r. sygn. III K 289/19,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

### **p o s t a n o w i ł:**

**wniosku nie uwzględnić i odmówić wstrzymania wykonania  
zaskarżonego kasacją wyroku.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 22 lutego 2022 r., sygn. III K 289/19 rozstrzygnął co do odpowiedzialności karnej oskarżonych: **M. B.**, **K. C.** oraz **S. W.**.

Oskarżony **M. B.** został uznany za winnego sześciu przestępstw z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (pkt 16-21 wyroku), za które sąd wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (szczęściu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt 22 wyroku). Sąd orzekł wobec **M. B.** przepadek równowartości osiągniętej przez niego korzyści

majątkowej w łącznej kwocie 499 500 (czterystu dziewięćdziesięciu dziewięciu tysięcy pięciuset) złotych (pkt 23 wyroku).

Oskarżony **K. C.** został uznany za winnego siedmiu przestępstw z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (pkt 7-13 wyroku), za które sąd wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności (pkt 14 wyroku) oraz orzekł wobec niego przepadek równowartości osiągniętej przez niego korzyści majątkowej w łącznej kwocie 689 900 (sześciuset osiemdziesięciu dziewięciu tysięcy dziewięciuset) złotych (pkt 15 wyroku).

Oskarżony **S. W.** został uznany za winnego czterech przestępstw z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (pkt 1-4 wyroku), za które sąd wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności (pkt 5 wyroku) oraz orzekł wobec niego przepadek równowartości osiągniętej przez niego korzyści majątkowej w łącznej kwocie 238 300 (dwustu trzydziestu ośmiu tysięcy trzystu) złotych (pkt 6 wyroku).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońców oskarżonych, Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wyrokiem z 8 czerwca 2022 r. sygn. IV Ka 410/22, utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Od tego rozstrzygnięcia kasacje wywiedli: obrońca skazanego M. B. oraz obrońca skazanych: K. C. i S. W.. W wymienionych kasacjach obrońcy skazanych zawarli m.in. wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedziach na kasacje obrońców, prokurator wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wnioski obrońców okazały się bezzasadne.

Na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy ma możliwość wstrzymać wykonanie zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Jednocześnie mając na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych

orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd utrwalony w orzecznictwie, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22; podobnie: postanowienie Sądu Najwyższego z 22 stycznia 2020 r., sygn. III KK 5/20; Sądu Najwyższego z 18 listopada 2003 r., sygn. IV KK 347/03). Następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji obrońcy skazanego M. B., a także wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji obrońcy skazanych K. C. i S. W. – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.